

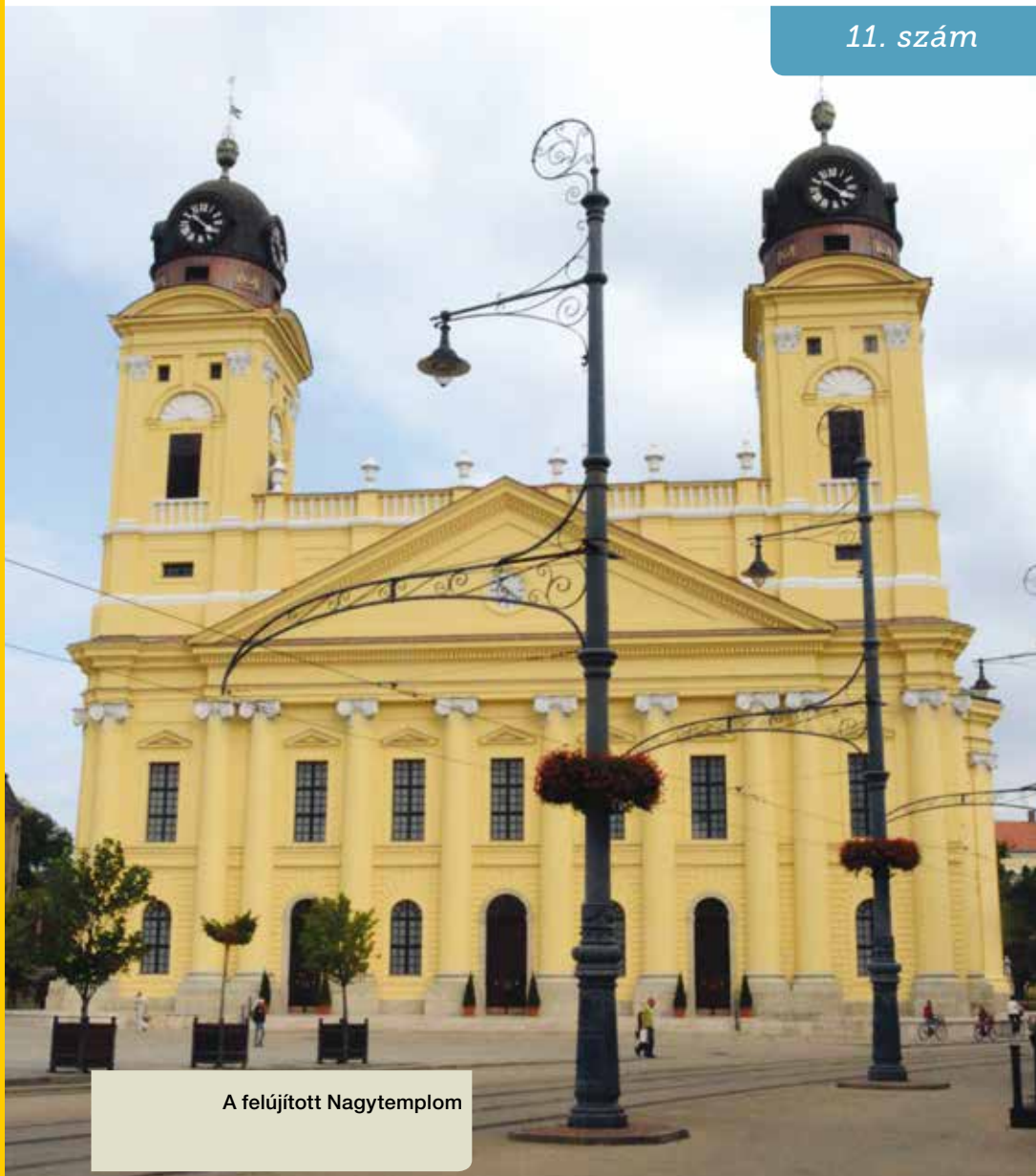
Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2014. új folyam III. (XXIV.)

11. szám

A felújított Nagytemplom

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2014. új folyam III. (XXIV.)
11. szám

Az Ige fényénél	1
Méregtelenítő kúra = Gyülekezeti tábor Berekfürdő, 2014	2
Az Immánuel Otthon berefürdői tábora	9
Talentumok és lehetőségek	10
Ifjúsági tábor Pargán	11
Fit for a King – Készen állni a Király fogadására	15
Keresztelések, esküvők, temetések	

Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond
esperes-lelképásztor

Grafikai terv: Mikáczó Kamilla

Nyomda: Litográfia Kft.

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

4026 Debrecen, Piac u. 4–6.

Telefon: +36 (52) 412-694

E-mail: ntemplom@yahoo.com

www.nagytemplom.hu

Állandó alkalmaink:

- Hétfő
- de. ½ 10 óra Édesanya-Gyermek Klub Leány u. 2. sz. alatt
 - du. 4 óra bibliaóra (okt.-tól 3 óra) a gyülekezeti teremben
 - du. ½ 5 óra imaóra a Hajléktalan Melegedőben (Péterfia u. 40.)
- Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Otthonban (Múzeum u. 2. sz.)
 - de. 10 órától Édesanya-Gyermek Klub (gyesen lévő édesanyák és kicsinyeik részére) a Leány u. 2. sz. alatti Ifjúsági Központban
 - este 8 óraker ifjúsági imaóra a Leány utcán
- Csütörtök
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Otthonban
 - este 6 óraker HiReSZ ifi bibliaköre és 7 óraker KŐSZIKLA ifi a Leány utcán
- Péntek
- este ½ 6 óraker BÁRKA ifi, Szivárvány ifi és DJ-ifi bibliaköre a Leány utcán
 - este ½ 7 óraker Istent dicsőítő zenei alkalom
 - este 7 óraker Bizalom Köre ifi, KINCS ifi, HIFI-ifi és PUSH ifi bibliaköre a Leány utcán
- Szombat
- du. 5 óraker TEAM ifi, este 7 óraker ÁMEN ifi bibliaköre a Leány utcán

Úrvacsoraosztás a hónap első vasárnapján

de. 10 óraker és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 óraker.

**A felnőttek bibliaköri csoportjának
műsora**

A legfontosabbról feledkezünk meg: a lelki egészségünkről. Rohanó világunkban időnként még a templomba járók is hosszúnak tartják a hatvan percnél hosszabb istentiszteleteket. Pedig ezen alkalmak is segítenek a lélek épségének megőrzésében. S van a gyülekezetünkben egy igen hatásos méregtelenítő kúra: a gyülekezeti tábor.

Idén immár 14. alkalommal vehetünk részt ebben a kivételes üdülésben. Igen, hisz felüdül a lelkünk, testünk. Július 7-én közel 150 ember kelt útra Berekfürdőre, a Megbékélés Házába, a Tiszántúli Református Egyházkerület igen kényelmes, jól felszerelt üdülőjébe. Sokunknak ismerős a hely, hisz nem első alkalommal töltjük itt ezt a hetet. Tiszta, zuhanyzós, általában három ágyas szo-

bákban történt az elhelyezésünk, az ifis házban a fiatalok többen aludtak egy-egy helyiségben, de ugyanolyan komfortszinten. Az üdülőben szeretettel várnak bennünket, iparkodnak a kedvünkben járni, ez ebben az évben is így történt.

A legnépesebb a kisgyermekes családok köre volt, de a nyugdíjasok is szép számmal jöttek. A fiatalok ezen a nyáron kevesebben jutottak el Berekfürdőre, amelynek oka, hogy Görögországba utaztak majd hetvenen, s két helyen részt venni nem pénztárca kímélő.

A hétfői közös ebéd után a ragyogó napsütés a gyógyvizéről híres strandra csalogatta a táborozók nagy részét, s volt lehetőség beszélgetésekre, ismerkedésre, pihenésre, a környék feltérképezésére. A késő délután első programja volt a

tábornyitás. A Nyitott Ajtó Otthonban készített zászló felkerült a nagyterem falára, jelezve, hogy a nagytemplomiak itt táboroznak.

Az erre a hétre tervezett előadás-sorozat: *A keresztyén egyház titka – „Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá”* (1Pt2,5) – címet viselte. Az esti áhítatok pedig ékes rendben az Úri imádságról bővítették a tudásunkat.

Idegen előadók nem voltak, a nagytemplomi lelkészek az egyéb feladataik mellett ebben is példaértékű szolgálattevőkként álltak elénk. Az első szószóló

épület és a lelkiség formál-e közösséget? A szerdai előadó Tóth Dorottya segédlelkész volt, *Az egyház fundamentuma és sarokköve Jézus Krisztus* című fejtegetésében felmerült a nagy kérdés: Mi kell ahhoz, hogy a XXI. század egyháza szilárd alapokon álljon? Zárásként egy Füle Lajos verssel kedveskedett az őt hallgatónak. A következő napon Iszlai Endre missziói lelkész a *Miből épül az egyház? Lelki kövekből, élő kövekből* című előadása végén izgalmas kérdéseket fogalmazott meg: Élő kövek vagyunk-e az Isten egyházában?,

A tábor ifjú tornász lányai

Vad Zsigmond esperes úr, aki a *Mi a Krisztus egyháza? Lelki ház, szent templom* című előadás mondanivalóját helyezte a hallgatók szívére. A fő kérdés: Mi, illetve milyen közösség a nagytemplomi gyülekezet? Hangsúlyozta, hogy a keresztyén egyházban az emberek mellett jelen van a Szentháromság Isten. Beszél az „otthon érzés”-ről, arról, hogy az

Vajon épül-e általam is Isten országa?, Mit jelent egymásba fogódzva építeni Isten egyházát?, Mit jelent nekem, személyesen közelebb kerülni Istenhez? Pénteken Szeles Csongor ifjúsági lelkész a *Kik építenek, és mi épül a fundamentumon?* – kérdésre kereste a választ. Egy megkapó reklámfilmrel indított, mellyel ráirányította a figyelmünket az élő-

A tábori műsorra készülő fiatalok

világban az együtt, közösen végzett feladatok végtelen erejére. Mint mondta: A gyülekezet szíve a templom. Szívdobbanása az istentisztelet. Az utolsó előadásra szombaton került sor, Szász Barnabásné vezetőlelkész az *Istennek pontos terve és célja van egyházával itt a földön* címmel nagy bölcsességek tárházával ismertetett meg bennünket. Vajon mi a célja Istennek a nagytemplomi gyülekezettel? – tette fel a kérdést. Istennek egyetlenegy egyháza van, minden tagja ugyanazt a hitet kapta. Megvalósul-e az Ige szerinti egység? Igazságban és szeretetben megnyilvánuló egységre van szükség.

Ezeket az értékes előadásokat kiscsoportos megbeszélések követték, melyek jó hangulatban teltek, hasznos gondolatok cseréltek gazdát.

A korai keléstől nem kellett félni, hisz reggeli fél nyolctól volt, de ezt megelőzte minden nap egy rövid, negyed órás torna, melyet Bokor Edit vezetett. Természetesen alternatív program volt, de nem hagytuk cserben a gyakorlatokat kiöltő és vezető tornászt még az esős reggelen sem.

Fél tíztől közös éneklésre gyülekeztünk a nagyterembe, Vad Réka, Hadházi Andrea a hangjával szolgált, Vad Péter, Szabadi István és dr. Halasi Péter hangszerekkel, s Széles Csongor énekkel és gitárral. Mindannyiszor jó hangulatúak voltak ezek a fél órák, tartalmukban előkészítették az előadást. Az énekes alkalmaknak is nagy a közösségformáló erejük. Természetesen az esti áhítatok sem voltak mentesek a dicsőítéstől, egy-egy zsolnár vagy dicséret „mondásától”.

Az előadások kezdete előtt a gyermekek Kubinyiné Mikó Ágnes hitoktató lel-késszel elvonultak foglalkozásokra. Ifi vezetők, anyukák is besegítettek, hogy értékesen teljen számukra is a délelőtt.

A délutánok legtöbb órája a strandon telt el, akik e gyógyító vízben nem mártóztak, egyéni programokat szerveztek. Esős időben is volt részünk, de unatkozás akkor sem ütötte fel a fejét.

S essék szó az estéről is! Persze, nem kötelező jellegűek, de általában mindenki ott volt. A filmnézéskor egy keresztény közösség életét bemutató izgalmas alkotást láthattunk, *A dárda vége* címet viselte. Idén is sor került bibliai vetélkedőre, melyet – már lassan hagyományá válik – Juhász László és felesége, Zsuzsa állítottak össze. Biztosan más, Bibliát forgató és rendszeresen olvasó testvérben is felmerült a kérdés: Ennyi mindent nem tudok a Szentírásból? A négy spontán szerveződő csapat azért apró hiányosságokkal szembesülve, de szép pontszámokat elérve summázta: Van még mit tanulni!

A Ki mit tud sokakat inspirált előadásra. A kicsi gyerekek lázasan készülődtek a „táncparkettre”, vastappsal jutalmazta a közönség a lelkesedésüket, a még szinte minden porcikájukat megmozgató mutatványaikat. Aztán két óvodás, egy bájos kislány és egy fiúcska szólóénekesként állt fel bátran a pódiumra. Hallottunk szép, régi népdalokat idősebb testvéreinktől. Kiderült, hogy ízig-vérig költő is jár a gyülekezetünkbe, aki gondoskodott a hasizmaink „tornáztatásáról”. Nem maradtak el a hangszeres bemutatók sem, szólt a furulya, pengett a gitár, s a hegedűvonó alól is gyönyörű

dallamok születtek. Az Óvoda Natura vezetői szülői értekezletet tartottak, s a humort hívták segítségül a fonákságok bemutatásához. A *Dongó* című mű előadói mesterhármasa a szegény állapot agyoncsapásával vetett véget a vidám, szórakoztató estének.

A családi vetélkedő mindig sikeres esemény, így volt ez most is. Virányiné Trapp Krisztina óvónő vezetésével két csapat versenyzett. Apák, anyák és gyerekeik, még nagymama is unokával, vagy a nagyobb családoknál egy-egy segítővel kiegészülve folyt a megmérettetés. Az ügyességi játékok igen-igen megmozgatták a csapattagokat, s a közönség is nagy odaadással buzdított.

Négyévente a foci világbajnokság megrendezése sem jelenhet akadályt a táborba jelentkezésnél, hisz van lehetőség közösen megtekinteni a nagy küzdelmeket, most az elődöntők mérkőzéseit. Minden focirajongó részese lehetett a későn kezdődő meccsek megtekintésének, hatalmas kivetitőn követhették a labdát kergető sportolókat, közben ropogtatták a pattogatott kukoricát, vagy jóízűen falatozták a zsíros kenyeret hagymával, piros paprikával. Ez utóbbi speciális berekfürdői ajándék: a konyhai dolgozók a munkájuk befejezése előtt kikészítenek az ebédlőbe egy zárható dobozba felszelt kenyeret, tálcára házi zsírt, hagymát, piros paprikát és sót. S ki tud ellenállni ennek a csábító, gyermekkorú idéző éteknek? S ha már az evésnél tartok, csupán ismételni tudom a korábbi évek tapasztalatával együtt: minden reggeli, ebéd, vacsora kiváló minőségű és bőséges, változatos, itt az asztaltól a hálaadó ima után senki nem áll

fel éhesen. (Sajnos, még nem találták fel a táborozás utáni mérleg-mutatót, ami megpillantása után nem kell azonnal levegőért kapkodni, s elkezdni tanakodni, mily módon tudunk visszajutni az ideális súlyunkhoz?)

Az elmaradhatatlan szombati műsoros este minden kiscsoportot készül valamilyen produkcióval. Így volt ez most is. Az apróságokra rácsodálkozhattunk, hogy milyen könnyen tanulnak! A boldogmondásokat hallottuk tőlük, papír nélkül mondták, kórusban, s közben énekeltek. Micsoda boldogság ez a szülőnek, de nekünk is, hisz a gyülekezetünk kis „kavicsai” ők. A még konfirmáció előtt állók kis közössége egy humoros jelenettel szórakoztatta a nagyérdeműt. A nyugdíjasok megszívlelendő bölcsességeket adtak tovább, s ők is énekeltek. A középkorúak kicsit átírták a tábori élet eseményeihez illően az *Egyszer véget ér a lázas ifjúság* című slágert. A 30-asok csoportja a Minden változik. A lényeg nem! – refrénnel nagyszerűen rappeltek, kicsit tükröt tartva az egyházi zenélés, éneklés körüli disputának. A dobogó felső fokára a fiatalok állhattak volna fel, akik egy pantomim játékot mutattak be. A mondanivalója, az üzenete döbbenetes! Akinek van lehetősége, interneten (facebook) is megnézheti a mély értelmű alkotást, szerencsére készült róla videofelvétel.

A vasárnapi záró istentisztelet méltó befejezése a tábornak. Mindenki ünneplőbe öltöztette szívét, s magát. Az igehirdetés után közös úrvacsora részei lehettünk, majd megtörtént a zászló „levonása”, a táborzárás. Még egy közös

fotózásra összeállt a csapat, majd a csomagolás utolsó mozzanatai következtek. Az ebéd közben gondolataink már hazahazaszöktek, de jó volt még egy étkezés idejére az asztaltársakkal lenni, beszélgetni.

Ki-ki átadta a szobáját, búcsúzóadások, jó utat kívánások, öröm zárása a szívünkbe, hála a csodálatos hétért, az új arcokért, a régiek visszatéréséért. Köszönet minden szolgáltatóvőnek, az Úr gazdag áldása kísérje a mi lelki vezetőinket, akik gondoskodtak a szellemi és lelki táplálékainkról, a tábor hetének szellemiségéről, a Biblia üzenetének átadásáról, a beszélgetések vezetéséről, a számtalan szervező feladatról. Köszönjük Mindenható Urunknak, hogy minden baj, minden rendellenesség nélkül telt az idő. Köszönjük a kialakult kapcsolatokat, barátságokat, a kicsiny gyermekeket, a megfáradt időseket, a még aktív középkorúakat, a családokat, a fiatalokat, minden résztvevőt. Köszönjük a hitünk erősödését, a mosolyokat, a szeretet melegét, tisztaságát, igazát.

Nos? A méregtelenítő kúra kitűnőre vizsgázott. Jövőre hívjuk mindazokat, akiket már megérintett egy ilyen közösségben töltött hét sok-sok csodája, apró és nagy öröme, derűje, s mindazokat, akiknek a szívébe vágy, a gondolataiba kíváncsiság költözött, s szeretné kipróbálni ezt a rendkívüli gyógymódot!

Dr. Bács Jenóné Asbóth Vanda

presbiter

Az Immánuel Otthon berekfürdői tábora

Idén júniusban is megrendezte az Immánuel Otthon szokásos berekfürdői nyaralását. Hűsz – fogyatékos gyermeket nevelő – család tíz munkatárs segítségével tudott egy hetet kikapcsolódni, aktívan pihenni, testileg-lelkileg feltöltődni.

Az akadálymentes üdülőhelyen a speciális igényekhez igazodó ellátást, gondoskodást kapunk, így itt valóban nem érezzük, hogy a „másság”, a fogyatékoság több lenne pusztán akadályozottságnál. Tóth Dorottya segédlelkész velünk volt a héten és gondoskodott a szülők, munkatársak lelki alkalmairól, de jelen volt a programokban, a mindennapi beszélgetésekben. A lelki alkalmak fő témája a kiegészítés, megfáradás volt. Bibliai példákon keresztül a hit hősei „kiborulását” követhettük nyomon, a folyamatot, ami oda vezetett, hogy elfáradtak, feladták, de az isteni segítség lehetővé tette a tovább-

lépést. A fogyatékos gyermeket hosszú ideje nevelő családok és ezt a munkát végző munkatársak esetében is nagy aktualitása volt, van a témának. A tábor a szokásos fürdős programok mellett terápiás, kézműves, valamint közösségi programokat biztosított és az Immánuel Alapítvány támogatásával az Otthonba járó gyermekek ingyenesen vehettek részt a programokon. Összesen mintegy nyolcvan élvezhették a táborig programokat, a közösséget, együttléteket, épülhettünk egymás hitéből, erejéből.

Győri Zsófia intézményvezető

Talentumok és lehetőségek

A talentum szó eredeti jelentése: serpenyő, többes számban használva kétkarú mérleget jelentett. A görög világban a legnagyobb súlymérték volt. Bizony súlyos volt az a „kincses láda” is, amelyet a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Iskolában 2014. augusztus elején táborozó gyerekek a rejtekhelyéről a foglalkozó szobába cipeltek.

A láda valóban nehéz kövekkel volt megrakva, és mindegyik kőre rá volt írva, mekkora a talentuma. Kubinyiné Ági néni elmondta és szemléletesen be is mutatta a talentumok példázatát a Bibliából. E történet révén a talentum szó újabb értelmet nyert. A keresztény kultúra a tehetség, az adottság jelentést társította így e szóhoz. A Nagytemplomi Református Egyházközség nyári napközis táborának az idei vezérlő motívuma: a táborban részt vevő 6–10 éves kis talentumok sokfajta lehetőséget kapjanak, amelyekben lelkiileg, Isten igéje által épülhetnek, és a programokban örömeiket lelhetik. Mi segítők is jóleső érzéssel néztük, ahogy ezek az apróságok a saját kincses ládikójukat készítették és dí-

szítették, vagy ahogyan az állatkertben kíváncsian nézték, olykor simogatták az állatokat, majd fáradtan, de nagy érdeklődéssel hallgatták a meseolvasást. Az ugrálóvár, a játszóház és a kutyabemutató szintén nagy sikert aratott a körükben.

Ahogy az Írás mondja: *„mindenkinek, akinek van, adatik”*. Hálát adunk az Úrnak, hogy sok-sok élményben volt részük a táborozó kis talentumoknak, és köszönjük a munkáját azoknak, akik erre lehetőséget nyújtottak: Kubinyiné Mikó Ágnesnek, Telegdi Nikinek, Lakatosné Gabikának, Lakatos Annának, Kubinyi Annának és Kubinyi Dávidnak.

Szentésiné Kiss Piroska
presbiter, táborigazgató és kisegítő

Ifjúsági tábor Pargán

2014. július 21-én hétfőn érkezett el az a nap, amit mindenki hatalmas izgalommal várt. 67 ifis szíve hevesen dobogott, hiszen tudtuk, hogy vár ránk egy hatalmas, lelkileg feltöltő kaland, aminek egy csodálatos tengerparti görög kisváros adott helyet, Parga.

A buszon mindenki elrendezkedett, és már indultunk is. Az út nagyon hosszú, és fárasztó volt, de kárpótolt minket a jó hangulat, és persze a filmek, amiket néztünk.

Másnap délre értük el Pargát. Ott ismertük meg idegenvezetőnek, Pápai Ferencet, aki egy emlékezetes köszöntő beszéd után elszállásolt bennünket. Négy apartmanházban laktunk; az Alexiában, a Miltoşban, az Alecában és a

Nanosban. Tartottunk attól, hogy probléma lesz belőle, hogy nincs együtt a teljes csapat, de végül nem jelentett gondot számunkra. Kipakolás után mindnyájan lementünk a Jón-tenger partjára. A távolságok miatt ki a városi strandot, ki a Valtos Beach-et választotta.

A vacsorát mindenki magának oldotta meg, ki-ki saját íjével, ki az apartmannal fogott össze az étkezések szervezésében.

Ezután került sor az első tengerparti áhítatra. A tenger zúgása, a párás meleg, a hegyek mögé bukó nap látványa különösen meghitté tették az alkalmat.

Minden este közös énekléssel hangolódtunk egymásra, és az alkalomra, majd a bizonyoságtétel után Csongor szolgálata következett. Mindnyájunk számára különlegesek, és feltöltőek voltak ezek az alkalmak. Az esti áhítat után lehetőségünk nyílt megismerni Parga sétálóutcáit, ugyanis számtalan kis boltocska

várta a betérő turistákat. Az éjszakába nyúló sétálgatások után mindig fáradtan, de boldogan hajtottuk álomra fejünket.

Reggelente áhítattal indítottuk a napokat, ahol ifivezetők szolgáltak. Számomra különleges volt egy igét egy-egy személyes történet, tapasztalat alapján megismerni.

Általában ezt követően lementünk a teljes csapattal a tengerpartra, ahol nagyon jó barátságok alakultak ki. Ezt követően a szálláson mindenki megebédelt, majd egy szieszta követően újra a tengerparti lazítás következett.

Mint minden utazáson, Istennek hála, nekünk is sikerült kirándulásokon részt venni. A merészebbek kipróbálhatták az Acheron-túrát, ahol a 11°C-os Acheron-folyóban gázolva megfigyelhették a táj szépségét. Ez is jó alkalom volt az ismerkedésre barátkozásra, ugyanis helyenként akadályokba ütköztek, amiken egymást segítve tudtak csak átjutni. A másik kirándulás hajózással kezdődött. A Hook-kapitány fedélzetén pár örült kalózzal,

akik a legénységet alkották, ismert zenék hallgatása közben jutottunk el Paxos-Antipaxos szigetére. Antipaxoson nem kötöttünk ki, ott egy barlangot néztünk meg, valamint lehetőségünk nyílt az elképesztően tiszta vizű tengerben fürödni. Paxoson várost néztünk, illetve ismerkedtünk a görög gasztronómiával. A hazaut számomra hatalmas élmény volt, ugyanis részünk volt egy hullámlovaglásban, megnézhettük Vad Bence táncprodukcióját, és az ifivezetők vezetésével egy közös Macarenázásban is részünk volt. Óriási élmény, bár bevallom irtó fárasztó volt a hajnali áhítat. A felkelő nap mindent beragyogó fényében hallgattuk Isten ígését. Többen is a parton aludtak, hogy ne kelljen annyira korán kelniük, de remélem mondanom sem kell, hogy ők értek oda legkésőbb.

Az utolsó esti áhítat is óriási élményt nyújtott mindnyájónknak, hiszen az igehirdetés után bárki felállhatott, és elmondhatta imában vagy egy mini biznyságtételben, hogy mit jelentett neki a hét. Nagyon mély érzések törtek elő belőlünk. Úgy éreztem, hogy testvérré lettünk azon az estén Istennel töltözve. *„... a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”* (2Kor 5,17)

Másnap fájó szívvel hagytuk el szeretett kisvárosunkat, de az itthoniak már türelmetlenül vártak ránk.

Másnap reggel 10 órakor értünk haza lélekben megújulva, hitben feltöltődve és megerősödvé, Isten áldásával épen és egészségesen. *„... a Bárány dicsőségét hirdetem!”*

Horváth Dóra ifis

Fit for a King – *Készen állni a Király fogadására*

Készen állni a Királyra – ez volt az idei angol tábor mottója. Idén ismét segítettek nekünk a kinrossi gyülekezet önkéntesei a tábor megrendezésében. Itt egyszerre lehet találkozni Istennel és idegen nyelvet tanulni. A résztvevők pedig a kulturális és a nyelvi különbségek ellenére is együtt vesznek részt a programokban, és egységes, összeszokott közösséggé válnak.

Az angol tábor résztvevői

Minden reggel magyar és angol énekekkel hangolódtunk rá az aznapi történetre. Az első reggelen egyszer csak úgy hallottam, mintha magyarul énekelne valaki mellettem, pedig tudtam jól, hogy mindkét oldalamon egy-egy skót vendég ül. Ahogy oldalra néztem, láttam, hogy közülük többen is próbálnak velünk együtt magyarul énekelni. Meg-

tanulták kiolvasni a magyar szavakat, és még ha nem is értették a jelentésüket, be tudtak kapcsolódni az éneklésünkbe. Valószínűleg a mi fiataljaink sem mindig mindent értették az angol énekekből, mégis mindannyian egy szívvel magasztaltuk Istent.

Az igehirdetés után angolórákkal folytatódtak a napok. A fiataljaink természetesen anyanyelvi közegben gyakorolhatták az életből merített párbeszédet. Természetesen az iskola falain kívül is szükség volt a nyelvtudásra. Az ebédnél minden asztalközösséghez csatlakozott egy-egy skót vendégünk, így itt is lehetett angolul beszélgetni.

Délutánonként elcsendesedtünk és együtt figyeltünk a Biblia magyar és angol szavaira. Minden nap egy-egy történetet dolgoztunk fel Jézus életéből. Ahogy haladtunk előre, úgy kerültünk egyre közelebb Jézushoz. Miután meg-

hallgattuk az aznapi történetet, a skót testvéreink színdarabban játszották azt el nekünk. Még inkább át tudtuk élni a Jézus korabeli eseményeket, amikor színjátás közben spontán bevontak a

darabba néhány magyar fiatal. Az inaktív nézőből aktív résztvevőivé váltunk a történetnek. A délutáni játékidő alatt viszont mi, magyar szervezők vontuk be a fiataloknak szervezett játékokba a skótokat. Kicsik és nagyok együtt játszottak. A napot egy rövid videóval zártuk, ami egy igét filmesített meg a Bibliából.

Jó volt közösen átélni az élményeket az angol táborban. Hallgathattuk Isten igéit, énekelhettünk Neki, nézhettük a tanításait és részt vehettünk a történeteiben mind magyar mind angol nyelven. Valóban felkészülhettünk arra, hogy befogadjuk az életünkbe a Királyt.

Kiss Gyöngyi
gyülekezeti tag

Keresztelések, esküvők, temetések

KERESZTELÉSEK

2014. június 6. és szeptember 14. között 52 gyermek és 1 felnőtt részesült a keresztelés sákramentumában.

„MenjeteK el tehát, tegyeteK tanítványa minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe...” (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2014. június 7. és szeptember 20-a között 35 ifjú pár kérte Isten áldását házasságkötésére gyülekezetünkben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáálló segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2014 június havában: Rácz Gyözőné (sz. Jószi Ilona) 94 éves; Bertalan Béla 87 éves; Bertalan Béláné (sz. Beregszászi Irén) 73 éves; Bertalan Imre Árpád 61 éves; dr. Nagy Endre 91 éves; özv. Kemecei Imréné (sz. Forgó Róza) 85 éves és Teremi Sándorné (sz. Ferge Katalin Irén) 68 éves testvérünket temettük el.

2014 július havában: Varga Józsefné (sz. Varga Magdolna) 51 éves; Nagy Máté 27 éves; Makra Ágnes Katalin 50 éves; dr. Pongor László 73 éves; Zsupos Lajosné (sz. Boros Mária Viktória) 77 éves; Katona Andrásné (sz. Kovács Mária) 91 éves; Tőkei Béla 65 éves; dr. Kövérné dr. Tamási Piroška 68 éves; Mendre Lajosné (sz. Varga Erzsébet) 73 éves és özv. Üveges Mihályné (sz. Birta Julianna) 90 éves testvérünket temettük el.

2014 augusztus havában: Gere Béláné (sz. Kovács Margit) 53 éves; dr. Szabó Péter 75 éves; Keczkó Ferenc 63 éves; Fazekas Sándor Lajosné (sz. Hevesi Aranka) 68 éves; Szarvas János 74 éves és Dobó Jánosné (sz. Ratkai Zsuzsanna) 86 éves testvérünket temettük el.

2014 szeptember havában: Hajdu Tamásné (sz. Kacsó Beáta Melinda) 52 éves; dr. Koós Józsefné (sz. Juhász Edit Erzsébet) 71 éves; özv. Hüse Jánosné (sz. Luczi Erzsébet) 92 éves; Bertók Lajosné (sz. Kalmár Emma) 82 éves; özv. Kántor Józsefné (sz. Szegedy Gizella) 90 éves és özv. dr. Olvasztó Sándorné (sz. Siketh Magdolna) 80 éves testvérünket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Parga – Görögország